

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/42/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420201478
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5420201478.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: s Autoleasing SK, s. r. o. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 46 806 491, zastúpeného splnomocneným zástupcom: Nosko & Partners s. r. o. so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107 a žalovanými: 1/ Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. - K. č. XXX, 2/ B. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. - K. č. XXX, obaja žalovaní 1/ a 2/ zastúpení splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária OLEXOVA VASILISIN s.r.o., so sídlom Gorkého 6, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 820 059, 3/ D. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., D. č. XX/X, Rakúsko, 4/ maloletý C. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., D. č. XX/X, Rakúsko, zastúpený opatrovníkom: T. G., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXXX/X, J., obaja žalovaní 3/ a 4/ zastúpení splnomocneným zástupcom: JUDr. Roman Hojer s. r. o. advokátska kancelária so sídlom Šustekova 51, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 50 708 953, o zaplatenie sumy 7.396,35 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaných 1/, 2/, 3/ a 4/ proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 8Csp/37/2020-279 zo dňa 31. marca 2022, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II., III., IV., VI., VII., VIII. a IX.
p o t v r d z u j e .

Vo výroku V. zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

Žalobca m á voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Žalobca m á voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Žalobca m á voči žalovanej 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Žalobca m á voči žalovanému 4/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 8Csp/37/2020-279 zo dňa 31.03.2022 rozhodol, že žalovaný 1/ je povinný uhradiť žalobcovi sumu vo výške 1.468,83 eur spolu sú úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy: 47,94 eur odo dňa 31.08.2017 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 01.10.2017 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 31.10.2017 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 01.12.2017 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 31.12.2017 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 01.12.2018 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 01.03.2018 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 31.03.2018 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 01.05.2018 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 31.05.2018 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 01.07.2018 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 31.07.2018 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 31.07.2018 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 01.10.2018 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 31.10.2018 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 01.12.2018 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 31.12.2018 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 01.02.2019 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 01.03.2019 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 31.03.2019 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 01.05.2019 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 31.05.2019 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 01.07.2019 do zaplatenia, 54,65 eur odo dňa 31.07.2019 do zaplatenia, 54,65 eur

odo dňa 31.08.2019 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 01.10.2019 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 31.10.2019 do zaplattenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalovaný 2/ je povinný uhradiť žalobcovi sumu vo výške 1.468,83 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy: 47,94 eur odo dňa 31.08.2017 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 01.10.2017 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 31.10.2017 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 01.12.2017 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 31.12.2017 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 01.12.2018 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 01.03.2018 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 31.03.2018 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 01.05.2018 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 31.05.2018 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 01.07.2018 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 31.07.2018 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 01.10.2018 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 31.10.2018 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 01.12.2018 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 31.12.2018 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 01.02.2019 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 01.03.2019 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 31.03.2019 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 01.05.2019 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 31.05.2019 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 01.07.2019 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 31.07.2019 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 31.08.2019 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 01.10.2019 do zaplattenia, 54,65 eur odo dňa 31.10.2019 do zaplattenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Žalovaná 3/ je povinná uhradiť žalobcovi sumu vo výške 2.497,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy: 81,49 eur odo dňa 31.08.2017 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 01.10.2017 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 31.10.2017 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 01.12.2017 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 31.12.2017 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 01.02.2018 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 01.03.2018 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 31.03.2018 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 01.05.2018 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 31.05.2018 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 01.07.2018 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 31.07.2018 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 01.10.2018 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 31.10.2018 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 01.12.2018 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 31.12.2018 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 01.02.2019 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 01.03.2019 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 31.03.2019 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 01.05.2019 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 31.05.2019 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 01.07.2019 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 31.07.2019 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 31.08.2019 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 01.10.2019 do zaplattenia, 92,91 eur odo dňa 31.10.2019 do zaplattenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok III.). Žalovaný 4/ je povinný uhradiť žalobcovi sumu vo výške 1.811,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy: 59,12 eur odo dňa 31.08.2017 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 01.10.2017 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 31.10.2017 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 01.12.2017 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 31.12.2017 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 01.02.2018 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 01.03.2018 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 31.03.2018 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 01.05.2018 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 31.05.2018 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 01.07.2018 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 31.07.2018 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 01.10.2018 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 31.10.2018 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 01.12.2018 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 31.12.2018 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 01.02.2019 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 01.03.2019 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 31.03.2019 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 01.05.2019 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 31.05.2019 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 01.07.2019 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 31.07.2019 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 31.08.2019 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 01.10.2019 do zaplattenia, 67,40 eur odo dňa 31.10.2019 do zaplattenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok IV.). Vo zvyšnej časti súd žalobu voči žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/ zamietá (výrok V.). Žalovaný 1/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60,16 % (výrok VI.). Žalovaný 2/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60,16% (výrok VII.). Žalovaná 3/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32,28% (výrok VIII.). Žalovaný 4/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 51,18 % (výrok IX.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenou súdu dňa 10.08.2020 sa žalobca domáhal voči žalovaným 1/ - 4/ ako oznámeným dedičom po zomrelom G. T., s ktorým žalobca uzatvoril dňa 27.10.2015 zmluvu o úvere č. UDTA15/61003426, a ktorý dňa XX.XX.XXXX zomrel, zaplattenia sumy 7.396,35 eur s príslušenstvom - úrokmi z omeškania špecifikovanými v žalobe, spoločne a nerozdielne ako i náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že dňa 30.10.2018 na základe Žiadosti o úver na dopravnú techniku pre fyzické osoby nepodnikateľov ZUDTA 15/61026502 zo dňa 27.10.2015 uzatvoril žalobca s G. T., posledný trvalý pobyt: S. XXXX/XX, XXX XX J. - C. L. C., dátum narodenia: XX.XX.XXXX (ďalej len „dlžník“) Zmluvu o úvere č. UDTA15/61003426 (ďalej len „zmluva o úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie účelovo viazaného spotrebiteľského úveru vo výške 8.994,- eur na obstaranie predmetu financovania, ktorým bolo motorové vozidlo zn. Audi A8 II 6.0 L Quattro Triptronic,

číslo karosérie: WAUZZZ4E29NO1126 (ďalej len „vozidlo“). Neoddeliteľnou prílohou zmluvy o úvere bol Splátkový kalendár - Faktúra k Úverovej zmluve č. UDTA15/61003426. V deň podpisu zmluvy o úvere dlžník prevzal vozidlo. O tejto skutočnosti bol spísaný Protokol o prevzatí vozidla k Zmluve o úvere č. UDTA 15/61003426. Pri podpise zmluvy o úvere bol dlžník oboznámený so Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere. Na zabezpečenie akýchkoľvek záväzkov dlžníka voči žalobcovi vyplývajúcich zo zmluvy o úvere si žalobca s dlžníkom v článku II. zmluvy o úvere dojednali zabezpečenie vo forme zriadenia záložného práva k vozidlu. Na základe článku II. zmluvy o úvere uzatvoril žalobca v postavení záložného veriteľa s dlžníkom v postavení záložného dlžníka dňa 30.10.2015 Záložnú zmluvu č. UDTA15/61003426, predmetom ktorej bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k zálohu, ktorým je vozidlo, za účelom zabezpečenia riadneho uspokojenia všetkých zabezpečených pohľadávok žalobcu ako záložného veriteľa. Záložné právo k vozidlu bolo registrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv. Dlžník dňa XX.XX.XXXX zomrel a žalobca si následne prihláškou pohľadávky zo dňa 06.03.2017 prihlásil do dedičského konania vedeného Notárskym úradom v Bratislave, notárkou JUDr. Ingrid Lúčanovou, Vajnorská 80, Bratislava pod sp. zn. 30D/102/2017 po poručiteľovi pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere. Prihláška pohľadávky bola notárovi doručená dňa 07.03.2017. Dňa 28.01.2019 zaslal notár žalobcovi Oznámenie, z ktorého vyplýva okruh možných dedičov po dlžníkovi. Do dňa podania žaloby nebolo predmetné dedičské konanie ukončené a žalobca bol nútený podať žalobu voči všetkým potencionálnym dedičom dlžníka. Do dňa úmrtia dlžníka bolo uhradených 11 splátok v celkovej výške 2.965,71 eur a počas dedičského konania žalovaní uhradili platby v úhrnnej výške 2.729,22 eur (poslednú dňa 10.10.2017).

3. Žalovaní 3/ a 4/ vo vyjadrení doručenom súdu dňa 25.11.2021 navrhli, aby konajúci súd žalobný návrh v celom rozsahu zamietol. Vzniesli námietku premlčania celého nároku nakoľko celkom zjavne ide o spotrebiteľský spor, resp. o spor medzi leasingovou obchodnou spoločnosťou a spotrebiteľmi. Podľa ich názoru začala lehota pre podanie žaloby plynúť v deň nasledujúci po úmrtí G. T., teda dňa XX.XX.XXXX a teda k uvedenému dňu došlo k premlčaniu. Mali tiež za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie existencie svojho nároku voči žalovaným nakoľko nepredložil podrobnú špecifikáciu celej pohľadávky. Ďalej uviedli, že nakoľko sú spotrebiteľmi podľa zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) dopadá na nich v celom rozsahu spotrebiteľská ochrana podľa Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných pôžičkách a úveroch pre spotrebiteľov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“) a zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákona o ochrane spotrebiteľa“). Na základe podkladov predložených žalobcom žalovaní popierali dlh, čo do výšky i do rozsahu v sume 7.395,35 eur s príslušenstvom. Mali za to, že v zmluve nebola uvedená správne ročná percentuálna mieru nákladov (ďalej len „RPMN“) a priemerná hodnota RPMN. Uvádzanie nesprávnej výšky RPMN v spotrebiteľskej zmluve považovali za zavádzanie spotrebiteľa, resp. klamanie spotrebiteľa a jeho porušenie povinnosti dodávateľa podľa § 4 ods. 5, § 5 ods. 1 a § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa ide o nekalú obchodnú prax, ktorá spôsobuje, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože neboli mu dané k dispozícii správne informácie, resp. nepravdivé. Pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, tak ako tomu bolo v tomto prípade, uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov oni nemusia preukazovať naliehavý právny záujem na určení.

4. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadreniach poukazovali na to, že nakoľko sú spotrebiteľmi predmetný spor mal byť riešený mimosúdne a že žalobca bol povinný vec riešiť predovšetkým mediáciou a až v prípade jej neúspechu podať žalobu na všeobecnú súd SR. Vzniesli tak námietku nedostatku právomoci a námietku predčasného podania žaloby. Okrem toho mali za to, že navrhovaný petit by nebol vykonateľný, nemožno mu vyhovieť, nakoľko odporuje dohode dedičov v dedičskom konaní o tom, že jeden z dedičov prevzal všetky pasíva aj aktíva s povinnosťou výplaty ostatných dedičov, na základe čoho petit nemá oporu v hmotnom práve a oni nie sú pasívne legitimovaní. Ustálená prax vyžaduje po smrti povinného petit formulovať tak, že pohľadávka spadá do dedičstva a iba súd konajúci o dedičstve je oprávnený rozhodnúť o tom, ktorý dedič je z pohľadávky povinný a v akom rozsahu. Žiadali preto žalobu voči nim zamietnuť.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 52 ods. 1 až 4, § 470 ods. 1, 2, § 100, § 101, § 103, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka“, § 3 vyhlášky NR SR č. 87/1995 Z. z., § 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

6. Najskôr sa súd zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovanými 3/ a 4/. Na posúdenie premlčania vzťahujúceho sa na daný prípad bolo potrebné aplikovať Občiansky zákonník a to konkrétne

ust. § 100 ods. 1, 2 v spojení s § 101 a § 103 veta prvá. V danom prípade začala plynúť 3-ročná premlčacia doba od splatnosti jednotlivých neuhradených splátok, ktoré sú uplatnené žalobou, pričom pri najstaršej uplatnenej splátke č. 22 začala plynúť premlčacia doba odo dňa jej zročnosti, t.j. od 30.08.2017 a žaloba bola podaná na súd dňa 10.08.2020, t.j. ani u jednej zo splátok, ktoré sú predmetom tohto konania premlčacia doby neuplynula a preto dlh na úverových splátkach uplatnený žalobou nebol premlčaný v žiadnom rozsahu. Pokiaľ žalovaní 3/ a 4/ uvádzali začatie plynutia premlčacej lehoty dňa XX.XX.XXXX, t.j. nasledujúci deň po smrti dlžníka G. T., toto tvrdenie bližšie neobjasnili a je v rozpore s úpravou premlčania uvedenou v § 103 Občianskeho zákonníka. V danom prípade nedošlo k predčasnému zosplatneniu celého dlhu v zmysle úpravy § 565 Občianskeho zákonníka (to nebolo žiadnou stranou ani len tvrdené) ani k odstúpeniu od zmluvy či k dohode strán o predčasnom ukončení zmluvného vzťahu, resp. k predčasnému ukončeniu právneho vzťahu z iných dôvodov upravených zákonom alebo úverovou zmluvou. Zo žiadneho zákonného alebo zmluvného ustanovenia nevyplýva skutočnosť, že smrť dlžníka má za následok predčasnú splatnosť celého zostatku dlhu z úverového vzťahu.

7. V ďalšom sa súd zaoberal námietkou nedostatku právomoci súdu vznesenou žalovanými 1/ a 2/. V tejto súvislosti uviedol, že sa jedná o súkromno-právny spor a prejednanie a rozhodovanie takéhoto sporu patrí s poukazom na § 4 Občianskeho zákonníka do právomoci okresných súdov SR. Pokiaľ žalovaní 1/ a 2/ poukazovali na povinnosť strán riešiť spor mimosúdne a že žalobca bol povinný vec riešiť predovšetkým mediácou, tak znenie bodu 11.8 VOP, ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy, obsahuje dohodu strán, že všetky spory, ktoré vznikli z úverovej zmluvy alebo v priamej súvislosti s úverovou zmluvou, ktoré sa nepodarilo vyriešiť zmluvou, budú rozhodované v občianskom súdnom konaní príslušným súdom SR. Bolo tu ešte uvedené oprávnenie klienta riešiť spory z úverovej zmluvy aj mimosúdne, a to najmä prostredníctvom uzavretia dohody o spôsobe splácania dlhu aj s príslušenstvom alebo prostredníctvom mediácie. Z uvedeného vyplýva, že strany sa nedohodli na povinnosti riešiť vzniknutý spor z úverovej zmluvy pred konaním na súde prostredníctvom mediácie, resp. iným spôsobom. Tak ako na to poukázal žalobca vo svojom vyjadrení, žalobca mal záujem pred začatím súdneho konania riešiť spor mimosúdne. Tiež si neuplatňoval nárok rovno v súdnom sporovom konaní ale dňa 06.03.2017 prihlásil svoju pohľadávku do dedičského konania po dlžníkovi, avšak pohľadávka nebola do pasív dedičstva zaradená pre nesúhlas dedičov. Po ukončení dedičského konania po dlžníkovi možnosť mimosúdneho riešenia sporu prakticky vylúčil právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ keď popieral pasívnu legitimáciu žalovaných 1/ a 2/ vo vyjadrení z 24.02.2022 odôvodňujúc to tým, že len jeden z dedičov prevzal všetky pasíva, aj aktíva s povinnosťou výplaty ostatných dedičov.

8. Za nedôvodnú súd považoval aj námietku nedostatku pasívnej legitimácie žalovaných 1/ a 2/ v konaní, nakoľko ako vyplýva z uznesenia Okresného súdu Bratislava III. č. k. 30D/102/2017-1127 z 22.09.2021, ktorým bola schválená dedičská dohoda v dedičskom konaní po dlžníkovi G. T., po poručiťelovi dedili všetci zistení zákonní dedičia dlžníka, t.j. žalovaní 1/, 2/, 3/, 4/ (len v rôznom rozsahu) a dedičia v zmysle § 470 Občianskeho zákonníka zodpovedajú za poručiťelove dlhy až do výšky nadobudnutého dedičstva. Podľa súdu nebolo právne relevantné či dlh za ktorý zodpovedajú bol prejednaný v dedičskom konaní v rámci zistených a do dedičstva zahrnutých pasív dedičstva. Žalovaní 1/ a 2/ dedili majetok (nehnutelnosť, pohľadávku z titulu finančného vyrovnania dedičských podielov) každý nich v hodnote 76.850,- eur t.j. žalovaní 1/ a 2/ sú v spore pasívne legitimovaní.

9. V ďalšom sa súd zaoberal dôvodnosťou uplatnenej pohľadávky a jej výšky vzťahujúcej sa na každého zo žalovaných. Podľa neho medzi žalobcom ako veriteľom a dlžníkom G. T. bola dňa 30.10.2015 platne uzavretá úverová zmluva, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, a na ktorú bolo potrebné aplikovať zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 30.10.2015. Zmluvou bolo dojednané poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru vo výške 8.994,- eur na financovanie motorového vozidla presne špecifikovaného v zmluve. Zisťoval, či zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch neuviedenie ktorých, resp. nesprávne uvedenie ktorých má ten následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaní 3/ a 4/ poukazovali na to, že v zmluve nebola uvedená správna RPMN, resp. sú tam uvedené dva či až tri údaje výšky RPMN. Súd bol toho názoru, že v zmluve je uvedená jedna výška RPMN, a to 20,89 % (uvedená v časti Platobné podmienky a tiež v Splátkovom kalendári). Výška RPMN sa uvádza v ročnom percentuálnom vyjadrení (nie denne, mesačne, kvartálne, či za iné obdobie) a vyjadruje celkové náklady úveru vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru a v zmluve boli uvedené aj predpoklady, z ktorých sa pri stanovení výšky RPMN vychádzalo. Pokiaľ sú v úverovej zmluve uvedené ešte ďalšie percentuálne sadzby, nejde o RPMN ale o uvedenie priemernej RPMN (13,50 %), ktorá je odlišná, keď RPMN vychádza z úverových podmienok a parametrov konkrétneho úveru a v zmluve je uvedená aj výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru (11,80 % p. a.), čo nie je totožný údaj ako RPMN.

Úverová zmluva teda obsahovala náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. i/, k/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou k 30.10.2015. Nebolo zistené, že RPMN uvedená vo výške 20,89 % je v zmluve uvedená nesprávne. Taktiež je v zmluve uvedená náležitosť upravená v § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, t.j. zmluva obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov, prípadne iných poplatkov. V zmluve je upravený počet splátok 48, výška jednotlivých splátok 269,61 eur, pričom termíny splátok sú upravené jednak opisne v časti zmluvy označenej Platobné podmienky, ale sú aj konkrétne rozpísané v Splátkovom kalendári podpísanom dlžníkom, ktorý je prílohou zmluvy a bol riadne inkorporovaný do zmluvy, čo vyplýva z textu úverovej zmluvy v časti upravujúcej Záväzky zmluvných strán a ďalšie informácie. Tak ako na to poukázal žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 20.12.2021, predmetné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou k 30.10.2015 bolo potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, bolo potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa s tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky (uvedené je v súlade s aktuálnou judikatúrou Najvyššieho súdu SR uznesenie sp. zn. 4Cdo/211/2017, 4Cdo/187/2017, 3Cdo/146/2018).

10. Na základe zisteného skutkového stavu a vyššie uvedeného posúdenia úverovej zmluvy súd konštatoval, že žalobca poskytol dlžníkovi G. T. viazaný spotrebiteľský úver vo výške 8.994,- eur, ktorý sa dlžník zaviazal splatiť v celkovej výške 12.941,28 eur, a to v 48 splátkach vo výške 269,61 eur mesačne splatných od 30.11.2015 do 30.10.2019. Dlžník, resp. jeho dedičia, doposiaľ uhradili na splatenie úveru celkovo 5.694,93 eur, ktoré boli žalobcom v celom rozsahu započítané na splátky úveru, a to na najstaršie splatné splátky, čo je postup plne v súlade s úpravou uvedenou v bode 4.8 časti 4 (splácanie úveru) VOP. Vzhľadom na výšku mesačných splátok zostali neuhradené splátky uvedené v Splátkovom kalendári pod č. 23 až 48 so splatnosťou v mesiacoch september 2017 až október 2019 v celom rozsahu a časť splátky č. 22 splatnej dňa 30.08.2017 vo výške 236,49 eur, t.j. výška nesplatených splátok je 7.246,35 eur. Dlžník, resp. právni nástupcovia dlžníka, na ktorých dlh prešiel, svoju povinnosť splácať úverový dlh v dojednaných mesačných splátkach riadne a včas porušili, preto bola žaloba v časti predstavujúcej nárok na zaplatenie splatných mesačných splátok úveru vo výške 7.246,35 eur dôvodný. Žalobca si žalobou uplatnil túto časť nároku voči žalovaným 1/ až 4/ spoločne a nerozdielne.

11. Podľa súdu v prípade, že dlžník zomrie, tak jeho dlhy prechádzajú na dedičov dlžníka, avšak nejde o solidárnu zodpovednosť ako je v žalobnom petite uplatnené. Prechod dlhov dlžníka upravuje § 470 Občianskeho zákonníka, t.j. ak je viac dedičov, určuje sa miera ich zodpovednosti za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva skutočne nadobudli k celému dedičstvu a nie podľa podielov, v akých boli povolaní dediči. Za potrebné považoval dodať, že do dedičstva neprihlásené pohľadávky veriteľov, resp. tie ktoré neboli zahrnuté do dedičstva pre ich spornosť, nezanikajú a nezaniká ani dedičova povinnosť uhradiť ich, čo je limitované výškou nadobudnutého dedičstva. V danom prípade dedili po dlžníkovi G. T. štyria dedičia, ktorými sú žalovaní 1/ až 4/. Každý z nich nadobudol dedičstvo v rozsahu podstatne prevyšujúcom predmetný dlh, ktorý je vo výške 7.246,35 eur + uplatnené príslušenstvo (úroky z omeškania), t.j. všetci štyria žalovaní zodpovedajú za tento dlh poručiťľa, ale pomerne podľa pomeru, čo z celého dedičstva nadobudli. Nebolo preto správne tvrdenie zástupcu žalovaných 1/, 2/, že jeden z dedičov prevzal všetky aktíva a pasíva, a preto títo nie sú pasívne legitimovaní v spore a žalobu podanú voči nim treba zamietnuť. Rozsah zodpovednosti žalovaných 1/ až 4/ je uvedený (aj s postupom jeho určenia) v bode 20. tohto rozsudku, t.j. žalovaný 1/ a rovnako aj žalovaný 2/, každý zodpovedá za dlh v pomere 20,27 %, žalovaná 3/ v pomere 34,46 % a žalovaný 4/ v pomere 25 %. Žalobcovi vznikol s poukazom na § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v uplatnenej výške z jednotlivých neuhradených splatných splátok úveru, z ktorých pozostáva dlh 7.246,35 eur, t.j. pri splátke č. 22 zo sumy 236,49 eur od 31.08.2017 do zaplatenia a z nasledujúcich splátok č. 23 - č. 48 zo sumy 269,61 eur odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti.

12. Žalobca si ešte žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 150,- eur titulom jeho nákladov vynaložených na vymáhanie pohľadávky, ktorý súd v celom rozsahu zamietol nakoľko žalobca preukazoval tento nárok len faktúrami, ktorými mi bol zo strany tretích subjektov vyúčtovaný ale nepreukázal, že mu tieto náklady aj skutočne vznikli, že ich vynaložil, t.j. že fakturované pohľadávky aj reálne uhradil ich veriteľom. Čo sa týka časti nároku na zaplatenie sumy 30,- eur ako nákladov vyplatených notárovi JUDr. Kriškovi, tak z predloženého dokladu z č.l. 30 spisu - faktúra č. 180354

nevyplýva, že medzi notárskymi úkonmi, za ktoré je vyúčtovaná odmena, je aj úkon týkajúci sa predmetnej úverovej zmluvy a záložnej zmluvy.

13. O trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému 1/, ktorý mal v spore prevažný úspech priznal nárok na ich náhradu voči žalobcovi v rozsahu 60,16 %, rovnako aj vo vzťahu k žalovanému 2/, vo vzťahu k žalovanej 3/, ktorá mala v spore prevažný úspech priznal nárok na ich náhradu voči žalobcovi v rozsahu 32,98 % a vo vzťahu k žalovanému 4/ v rozsahu 51,18 %.

14. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie žalobca, žalovaní 3/ a 4/ a žalovaní 1/ a 2/.

15. Žalovaní 3/ a 4/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolaním napadli výroky III., IV., VIII. a IX. odvolávajúc sa na dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ C. s. p. S rozhodnutím súdu ani s jeho odôvodnením sa nestotožnili a považovali ho za absolútne neopodstatnené a založené na skutočnostiach, ktoré sú v rozpore s vykonanými dôkazmi aj s právnym stavom veci. Zdôraznili, že súd sa nijako nevysporiadal s ich námietkou, že žalobca mal automaticky k žalobe priložiť podrobnú špecifikáciu celej pohľadávky. Takú, z ktorej by bolo zrejmé, na aké časti pohľadávky boli v minulosti započítané zaplatené platby a teda či bol postup žalobcu v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Podľa ich názoru tak žalobca nepredložil elementárny dôkaz, ktorý mal predložiť v konaní voči spotrebiteľom a podľa ktorého mal súd zvažovať, či je pohľadávka žalobcu odôvodnená a správne vyčíslená. Tiež sa súd nedostatočne vysporiadal so vznesenou námietkou, že vec mala byť riešená primárne v mediálnom konaní, ktoré malo predchádzať občianskemu súdному konaniu. Poukázali na skutočnosť, že kompletnú zmluvnú dokumentáciu pripravil žalobca. Išlo o typicky formulárovú zmluvu, ktorú ich právny predchodca ako spotrebiteľ prakticky nemal možnosť ovplyvniť. Ak teda je v rozpore formulárové znenie všeobecných obchodných podmienok a dohoda o mediácii, podľa ich názoru bol súd povinný zvážiť argument v ich prospech, teda, že malo občianskemu súdnému konaniu predchádzať mediálne konanie. To pre nich ako spotrebiteľov bolo jednoznačne výhodnejšie a ušetrilo by im výrazné náklady. Podľa ich názoru mal súd akékoľvek rozpory v zmluvnej dokumentácii posúdiť v ich prospech ako slabšej sporovej strany čo však neurobil a uprel im právo na riešenie spotrebiteľského sporu mediáciou. Ďalej žalovaní 3/ a 4/ uviedli, že žalovaná 3/ v čase, keď podpísala vyhlásenie, že bude pokračovať v splácaní, nebola ani právoplatný dedič po nebohom G. T., ani účastník tohto súdneho konania. Jej vyhlásenie z r. 2017 je teda pre účel tohto konania bezpredmetné. Ak na základe tohto vyhlásenia mal žalobca akýkoľvek nárok, mal sa s ním obrátiť na samostatné súdne konanie o zaplatenie peňazí. To však neurobil. Súd urobil chybu, keď takéto vyhlásenie zobral ako relevantné pre svoje rozhodnutie v tomto súdnom konaní. Napokon podľa nich súd nevysvetlil dostatočným spôsobom ako dospel k rozhodnutiu, že žalovaná 3/ má platiť výrazne vyššiu sumu než zvyšní traja žalovaní. Túto závažnú otázku mal podrobne odôvodniť, čo neurobil, a preto je jeho rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné. Žalovaní 3/ a 4/ navrhli, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie alebo zamietol podanú žalobu v celom rozsahu a priznal im náhradu trov konania v celom rozsahu.

16. Žalovaní 1/ a 2/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu v odvolaní namietali, že záver súdu nemá oporu v dokazovaní, je vecne nesprávny a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Žiadali žalobu voči nim zamietnuť a priznať im náhradu trov konania alebo rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie. Namietali, že pohľadávka uplatnená žalobcom nebola predmetom dedičstva, nakoľko splatnosť prvej žalovanej splátky podľa zmluvy o úvere č. ÚS TA 15/61003426 nastala 31.08.2017, t.j. cca rok po smrti poručiteľa. Predmetom dedičského konania nie sú záväzky vzniknuté po smrti poručiteľa, tieto sa riadia osobitnou dohodou dedičov, alebo platí pravidlo podľa § 470 Občianskeho zákonníka, že dediča zodpovedajú pomerne podľa podielu na dedičstve (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 12/2011). Podľa nich žaloba bola podaná skôr ako oni o pohľadávke mali vôbec vedomosť a z tohto titulu nezavinili trovy konania ani v rozsahu 1 % aj v prípade, že by mali úspech 100 %. O pohľadávke sa dozvedeli prípisom súdu zo 04. až 05.11.2021, pričom žalobca pohľadávku uplatnil žalobou dňa 06.08.2020. Boli informovaní o tom, že žalobca oznámil notárke pohľadávku, ale nakoľko tento im ani notárke nedoložil žiadne doklady, vrátane zmluvy o úvere, nemali ako overiť, či je pohľadávka oprávnená a nemali možnosť plniť. Nebola im doručená predžalobná výzva a tak až do doručenia žaloby v novembri 2021 nemali informáciu. Rovnako podľa žalovaných 1/ a 2/ nárok na úrok z omeškania za 5 rokov je v rozpore s dobrými mravmi. Ďalej títo uviedli, že žalovaná 3/ dňa 28.02.2017 písomne prevzala dlh a písomným potvrdením vo vzťahu k žalobcovi, ktorý toto prijal, a predložil ako dôkaz na súde, sa zaviazala sama pokračovať v užívaní vozidla a splácaní zmluvy o úvere. Na základe tejto dohody

platila splátky od februára do októbra 2017, žalobca súhlasil s prevzatím dlhu, ponechal žalovanej 3/ vozidlo, neodstúpil od úverovej zmluvy ako mu umožňovala úverová zmluva, neuplatnil si záložné právo k vozidlu. V nadväznosti na to žalovanej 3/ ostalo vozidlo financované z úveru so žalobcom a žalovaní 1/ a 2/ sa s ňou dohodli písomnou dohodou uzavretou dňa 09.09.2021 na tom, že je povinná prevziať aj pasíva poručiteľa nezahrnuté do dedičstva, vrátane pasíva, ktoré je predmetom tohto konania. To, že sa táto dohoda týkala aj prevzatia dlhu vo vzťahu k žalobcovi v tomto konaní, zhodne potvrdili všetci žalovaní a bolo zachytené aj v zápise z pojednávania. V tejto súvislosti poukázali na bod 4., podľa ktorého zmluvné strany majú záujem vyporiadať dedičstvo v dedičskom konaní dohodou tak, že celé dedičstvo s výnimkou pozemkov uvedených v bode 9. tejto dohody vrátane neznámeho dedičstva nezahrnutého do aktív, resp. pasív v dedičskom konaní, prevezme účastníčka 1/ (rozumieť žalovaná 3/). Okrem toho žalovaní 1/ a 2/ vytýkali súdu, že v bodoch 16. až 25. rozsudku, kde sumarizuje dôkazy neuvádza ani dohodu žalobcu so žalovanou 3/ zo dňa 28.02.2017, ani dohodu dedičov z 29.09.2021. Z uvedených dôkazov vyplýva, že žalovaná 3/ písomnou dohodou so žalovanými 1/ a 2/ so súhlasom žalobcu prevzala záväzok z úveru a žalobca toto akceptoval a komunikoval iba so žalovanou 3/, čo vyplýva aj z podania žalobcu z 18.02.2022. Z konania žalobcu bolo evidentné, že prevzatie dlhu akceptoval a od prevzatia dlhu so žalovanou komunikoval ako s jediným a výlučným dlžníkom a držiteľom vozidla. Podľa žalovaných 1/ a 2/ ust. § 470 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého dedič zodpovedá za poručiťelove dlhy podľa podielu na dedičstve) je namieste aplikovať iba za predpokladu, že nedošlo k zmene tohto pomeru na základe dohody medzi dedičmi, vrátane prevzatia záväzku. Z toho dôvodu rozsudok nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a v zistenom skutkovom stave, na čo nadväzuje aj nesprávne právne posúdenie veci. Žalovaní 1/ a 2/ poukázali aj na to, že podľa bodu 8. dohody dedičov z 09.09.2021 „všetci účastníci dohody berú na vedomie, že suma 150.000,- eur je konečná suma, z ktorej majú byť plne uspokojené nároky účastníkov 2/, 3/, 4/, 5/, pričom nárok účastníčok 4/ a 5/ (bod 2. dohody) predstavuje sumu 142.361,08 eur. Z uvedeného vyplýva, že záver o pomere majetku získanému z dedičstva v rozsahu 40 % dedičmi 1/ a 2/ je rovnako nesprávny a žalovaní 1/ a 2/ neobdržali viac ako bol ich zákonný nárok, t. j. cca 2/6-iny. Hoci notárka uviedla, že nemôže do osvedčenia o dedičstve zahrnúť záväzky voči tretím osobám a toto nebolo predmetom rozhodnutia, vyplývalo to z dohody dedičov, na ktoré rozhodnutie v dedičskom konaní v texte odkazuje a toto rozhodnutie z dohody preukázateľne vychádza. Preto podľa žalovaných 1/ a 2/ rozsudok súdu nie je preto vecne správny ani v časti určenia výšky pomeru žalovaných na majetku v dedičskom konaní.

17. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu napadol odvolanie ohľadom výrokov o náhrade trov konania, a to VI., VII., VIII. a IX. odvolávajúc sa na ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C. s. p. V prvom rade uviedol, že nesúhlasí ani s ostatnými výrokmi, ktoré obsahuje rozsudok, avšak z časového dôvodu nepodáva odvolanie voči výroku vo veci samej. Zlé skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie súdu sa podľa jeho názoru odvíjajú hlavne od toho, že žiadnym spôsobom nezobral do úvahy a ani v odôvodnení rozsudku sa vôbec nezaoberal s jeho podaním zo dňa 04.03.2022 (piatok), ktorým menil žalobný petit, toto podanie bolo súdu doručené dňa 07.03.2022 (pondelok), o čom dokladá odvolaciemu súdu dôkazy. V ďalšej časti odvolania žalobca popísal okolnosti, ktoré prechádzali podaniu jeho návrhu na zmenu žalobného petitu a dôvody, ktoré ho k tomu viedli. Následkom toho, že súd neprihliadal na zmenu žalobného petitu bola potom podľa žalobcu tá skutočnosť, že pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania vychádzal nesprávne z toho, čo on žalobou požadoval pôvodným žalobným petitom. Zmenou žalobného petitu on zmenil aj okolnosti dôležité (rozhodujúce) pre priznanie/nepriznanie nároku na náhradu trov konania a pre priznanie jeho konkrétnej výšky. Súd v odôvodnení rozsudku vychádza zo sumy 8.663,55 eur uplatnenej voči jednotlivým žalovaným, avšak napr. vo vzťahu k žalovanému 1/ priznal sumu v celkovej výške 1.725,58 eur oproti žalobcom požadovanej sume 1.850,- eur, čo predstavuje 93,3 % úspešnosť žalobcu, vo vzťahu k žalovanému 2/ priznal sumu v celkovej výške 1.725,58 eur oproti žalobcom požadovanej sume 1.850,- eur, čo predstavuje 93,3 % úspešnosť žalobcu. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v časti výroku VI., VII., VIII. a IX. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie s tým, že má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

18. Podaním zo dňa 11.05.2022 došlo súdu vyjadrenie žalobcu prostredníctvom splnomocneného zástupcu k odvolaniu žalovaných 1/, 2/, 3/ a 4/ ku ktorým uviedol, že predmetom tohto dedičstva sú aj záväzky zo zmluvy o úvere, nakoľko tieto záväzky boli záväzkom za života poručiťela, na čo nemá vplyv splatnosť jednotlivých splátok, čo znamená, že záväzok vrátiť úver poručiťelom v čase jeho smrti existoval, avšak bol rozvrhnutý do splátok. Žaloba nebola podaná skôr, ako mali žalovaní vedomosť o ich záväzku. Bola podaná viac ako 3 roky po tom, čo si on prihlásil pohľadávku do dedičského konania,

navyše všetci žalovaní v rámci dedičského konania žalovanú pohľadávku neuznali a popreli ju ako spornú, čo jednoznačne preukazuje skutočnosť, že všetci žalovaní mali vedomosť o tejto pohľadávke. Vyhlásenie žalovanej 3/ o tom, že bude pokračovať v splácaní dlhu nemožno v žiadnom prípade považovať za prevzatie dlhu podľa § 531 Občianskeho zákonníka, nakoľko nedošlo k dohode medzi ním a žalovanou 3/ o tom, že žalovaná 3/ preberá dlh pôvodného dlžníka. Dohoda medzi žalovanými 1/ a 2/ a žalovanou 3/ o tom, že táto preberie dlh aj voči žalobcovi nemá vo vzťahu k nemu žiadnu relevanciu a nemožno sa na ňu odvolávať. Podľa žalobcu ust. § 470 Občianskeho zákonníka nie je možné vylúčiť internou dohodu žalovaných ako dedičov bez jeho účasti ako veriteľa. Tiež uviedol, že k žalobe doložil podrobnú špecifikáciu pohľadávky, ktorú podrobne rozpisal už v samotnej žalobe ako v ďalších jeho písomných podaniach. Spor strán sporu bol pred podaním žaloby z jeho strany ním opakovane riešený mimosúdne, ktoré úkony následne konkretizoval. Vzhľadom na uvedené žalobca všetky argumenty žalovaných uvedené v ich odvolaniach považoval za absolútne právne irelevantné a mal za to, že súd mal rozhodnúť tak, že všetkých žalovaných mal zaviazat' na úhradu žalovanej sumy s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných mu plniť.

19. Žalovaní 1/ a 2/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu v replike zo dňa 07.06.2022 k názoru žalobcu, že splátky splatné po smrti dlžníka sú záväzkom, ktorý vznikol pred smrťou poručiteľa mali za to, že bolo potrebné odlišovať vznik zmluvy a vznik resp. splatnosť záväzku podľa zmluvy. V opačnom prípade by splátky nájomného po smrti poručiteľa boli predmetom dedičstva, čo je nelogické, nakoľko ku dňu uznesenia o dedičstve ani nemusia byť splatné a takýto výklad môže viesť k neistote a nemožnosti uzavrieť dedičské konanie bez zmätočnosti. To však neznamená, že sa dedičia nemôžu dohodnúť aj o týchto záväzkoch. Takto sa dohodlo aj v predmetnom konaní dohodou z 09.09.2021. Podľa žalovaných 1/ a 2/ žalobca potvrdil, že s výnimkou žalovanej 3/ dedičia nemali doklady o dôvode pohľadávky, doklady im nedoručil, ani do dedičského spisu notárke. Nemohol predsa očakávať, že dedičia uznajú pohľadávku, pokiaľ nemajú k dispozícii ani len zmluvu, na základe ktorej vznikla. Žalobca nepoprel, že dedičom nedoručil ani predžalobnú výzvu, ani žalobu, a teda celé dedičské konanie nemali informáciu o tom, na základe akej zmluvy pohľadávka vznikla a ani to, že ju uplatnil na súde. Dôvod pohľadávky preukázal iba súdu v tomto konaní, pričom bol povinný ju preukázať v dedičskom konaní, čo neurobil. Dedičom bolo oznámené, že veritelia budú komunikovať prostredníctvom notárky, ktorú vyzývali, aby získala zmluvné doklady, ale po tom, ako záväzky prevzala žalovaná 3/, bolo od tohto upustené. Považovali za nepravdivé, že by oni popreli pohľadávku, túto poprela len žalovaná 3/ ako je uvedené v zápisnici z pojednávania v dedičskom konaní dňa 22.09.2021. Ďalej žalovaní 1/ a 2/ mali za to, že tvrdenie žalobcu, že nedal na prevzatie dlhu súhlas je účelové a odporuje listinným dôkazom a úkonom žalobcu od r. 2017 (- rokoval výlučne so žalovanou 3/, ostatných neinformoval podľa akej zmluvy si pohľadávku uplatňuje, kde je vozidlo, prečo vozidlo ponechal žalovanej 3/ bez súhlasu ostatných dedičov atď., - prijal splátky podľa zmluvy od žalovanej 3/, - neuplatnil záložné právo a ponechal vozidlo žalovanej 3/, navyše hoci nebola jediný dedič bez súhlasu ostatných dedičov). Medzi žalovanými nebolo sporné, že žalovaná 3/ v rámci dohody z 09.09.2021 prevzala záväzok aj voči žalobcovi ako veriteľovi, čo potvrdila aj v osobitnej novej dohode, kde odkazuje na to, že dohoda z 09.09.2021 sa vzťahovala na tento záväzok. Žalobca toto ignoroval bez právneho dôvodu, hoci jednoznačne tak jeho dohoda s dedičmi ako aj dohoda medzi dedičmi navzájom jasne dokazuje, že záväzok prešiel výlučne na žalovanú 3/. Ako dôkaz predložili dohodu o prevzatí dlhu. Podľa žalovaných 1/ a 2/ žalobca nepopieral, že § 470 Občianskeho zákonníka je namieste aplikovať za predpokladu, že nedošlo k inej dohode medzi dedičmi, tvrdil len, že dohoda medzi dedičmi nemá relevanciu bez účasti veriteľa. Mali za to, že súhlas udelený bol. Zákon nevyžaduje písomný súhlas a konanie žalobcu od r. 2017 ako tiež listinné dôkazy a úkony zo strany žalovanej 3/ adresované žalobcovi dokazujú, že dohoda existovala. Tomu nasvedčuje aj to, že žalobca vozidlo žalovanej 3/ ponechal bez toho, aby vôbec kontaktoval ostatných dedičov, vozidlo ponechal jedinému z dedičov (žalovanej 3/) a s týmto aj rokoval o splatení dlhu. Žalobca toto nepoprel, ani neuviedol iné skutkové tvrdenia. Rovnako neuviedol, z čoho usúdil, že je nutná účasť veriteľov na dohode dedičov v prípade, že by súhlas s jeho strany udelený nebol. Uvádzanie, že suma 150.000,- eur nebola príjmom dedičov, nakoľko podľa dohody z nemali uspokojiť iné záväzky, toto žalobca nepoprel, ani neuviedol iné skutkové tvrdenia. Na záver žalovaní 1/ a 2/ k tvrdeniu žalobcu, že súd mal prihliadať na zmenu žaloby doručенú po odročení pojednávania za účelom vyhlásenia rozsudku uviedli, že písomné úkony a disponovanie predmetom konania nie je možné po vyhlásení dokazovania a konania za skončené a po odročení za účelom vyhlásenia rozsudku, nakoľko opačný postup by logicky musel viesť k umožneniu reagovať protistrane, čo by malo za následok vadu konania a neprímerané účelové predlžovanie konania.

20. Žalovaní 3/ a 4/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu v replike zo dňa 10.06.2022 uviedli, že žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu neuviedol akékoľvek nové skutočnosti. Navrhli, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a aby im priznal náhradu trov právneho zastúpenia v celom rozsahu.

21. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu v duplike zo dňa 27.06.2022 k argumentom žalovaných 1/ a 2/ uviedol, že títo používajú argument, že „dohoda žalobcu s dedičmi jasne dokazuje, že záväzok prešiel výlučne na žalovanú 3/“, avšak jemu nie je známe (a túto skutočnosť zásadne popiera) na základe čoho títo dospeli k tomuto záveru. Zopakoval, že vyhlásenie žalovanej 3/ o tom, že bude pokračovať v splácaní dlhu nemožno v žiadnom prípade považovať za prevzatie dlhu podľa § 531 Občianskeho zákonníka, nakoľko nedošlo k dohode medzi ním a žalovanou 3/ o tom, že táto preberá dlh pôvodného dlžníka. On toto vyhlásenie ako jednostranné a vtedy pravdepodobne (teraz už jednoznačne preukázané) účelové nemohol považovať za dohodu o prevzatí dlhu, nakoľko absentuje úkon žalobcu o tom, že súhlasí s prebratím dlhu za pôvodného dlžníka. Dohoda medzi žalovanými 1/ a 2/ a žalovanou 3/ o tom, že táto preberie dlh aj voči nemu, nemá vo vzťahu k nemu žiadnu relevanciu a nemožno sa na ňu odvolávať. Argument žalovaných 1/ a 2/ o tom, že treba odlišovať vznik zmluvy a splatnosť záväzkov zo zmluvy nie je na mieste, nakoľko záväzok vrátiť úver porúčiteľom v čase jeho smrti existoval, avšak bol rozvrhnutý do splátok. Samotní žalovaní 1/ a 2/ doručili vo vyjadrení dôkazy o tom, že mali vedomosť o záväzku porúčiteľa voči nemu, a to zápisnicu z pojednávania v dedičskom konaní. To, že ju oni sami nepopreli nie je relevantné. Zároveň skutočnosť, že žalovaní medzi sebou uzatvorili dohodu o tom, že žalovaná 3/ preberie dlh aj voči nemu, taktiež nemá vplyv na ich vedomosť o existencii predmetnej pohľadávky a preto nemôže obstať ich argument v odvolaní, že až prípisom súdu zo dňa 04.11.2021 a 05.11.2021 sa o nej dozvedeli.

22. Žalovaní 1/ a 2/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 15.07.2022 mali za to, že žalobca vo vyjadrení nerozporuje nasledovné: 1. žalovaní 1/ a 2/ nemali žiadne informácie a doklad o dôvode pohľadávky, vrátane zmluvy do doručenia prípisu súdu zo 04. a 05.11.2021, takže nešlo o kvalifikované uplatnenie, nemali ako pohľadávku a jej oprávnenosť vyhodnotiť, 2. so žalovanými 1/ a 2/ na rozdiel od žalovanej 3/ nekomunikoval a tento rozdielny prístup ničím nevysvetlil, 3. že žalovaní 1/ a 2/ nepopreli pohľadávku, 4. že žalovaná 3/ dňa 28.02.2017 písomne prevzala dlh v zmysle § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka a žalobca jej vozidlo ponechal a ostatných dedičov o tomto neinformoval, t.j. tvrdenie, že s takým postupom nesúhlasil odporuje jeho úkonom, pre výklad úkonov platí § 266 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, 5. v uznesení z dedičského konania str. 8 hore je uvedené, že vozidlo Audi A8 nadobudla žalovaná 3/ a v dohode dedičov je uvedené, že žalovaná 3/ preberá záväzky neupravené dedičským uznesením, pričom pre dohodu dedičov nie je nutná účasť veriteľov na dohode dedičov.

23. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 C. s. p.) oprávneným subjektom - účastníkmi, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 C. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaniach (§ 380, § 379 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario C. s. p.) a rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II., III., IV., VI., VII., VIII. a IX. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.) a vo výroku V. zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

24. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že žalobou doručenou súdu dňa 10.08.2020 sa žalobca domáhal voči žalovaným 1/ až 4/ ako oznámeným dedičom po zomrelom G. T. uloženia povinnosti zaplatiť mu spoločne a nerozdielne istinu vo výške 7.396,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 236,49 eur odo dňa 31.08.2017 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 01.10.2017 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 31.10.2017 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 01.12.2017 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 31.12.2017 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 01.02.2018 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 01.03.2018 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 31.03.2018 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 01.05.2018 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 31.05.2018 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 01.07.2018 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 31.07.2018 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 31.08.2018 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 01.10.2018 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 31.10.2018 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 01.12.2018 do zaplataenia, 269,61 eur odo dňa 31.12.2018 do

zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.02.2018 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.03.2019 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 31.03.2019 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.05.2019 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 31.05.2019 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.07.2019 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 31.07.2019 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 31.08.2019 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.10.2019 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 31.10.2019 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že on ako veriteľ uzavrel s právnym predchodcom žalovaných 1/ - 4/ G. T. ako dlžníkom zmluvu o úvere predmetom ktorej bolo poskytnutie účelovo viazaného spotrebiteľského úveru na obstaranie predmetu financovania - osobného motorového vozidla vo výške 8.994,- eur. V dôsledku úmrtia dlžníka dňa XX.XX.XXXX bola neuhradená pohľadávka prihlásená do dedičského konania v sume 7.264,35 eur, ktorá nebola prijatá a tak bola v predmetnom konaní uplatňovaná vo vzťahu k označeným dedičom, ktorými sú žalovaní 1/ - 4/.

25. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak ako je uvedené v bode 1. odôvodnenia tohto rozhodnutia (rozumej odvolacieho súdu) nakoľko v prípade, že dlžník zomrie, tak jeho dlhy prechádzajú na dedičov dlžníka, avšak nejde o solidárnu zodpovednosť ako je v žalobnom petite uplatnené. Prechod dlhov dlžníka totiž upravuje § 470 Občianskeho zákonníka, t.j. ak je viac dedičov, určuje sa miera ich zodpovednosti za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva skutočne nadobudli k celému dedičstvu a nie podľa podielov, v akých boli povolaní dediči. Zároveň dodal, že do dedičstva neprihlásené pohľadávky veriteľov, resp. tie ktoré neboli zahrnuté do dedičstva pre ich spornosť, nezanikajú a nezaniká ani dedičova povinnosť uhradiť ich, čo je limitované výškou nadobudnutého dedičstva. V danom prípade dedili po dlžníkovi G. T. štyria dedičia, ktorými sú žalovaní 1/ až 4/. Každý z nich nadobudol dedičstvo v rozsahu podstatne prevyšujúcom predmetný dlh, ktorý je vo výške 7.246,35 eur + uplatnené príslušenstvo (úroky z omeškania), t.j. všetci štyria žalovaní zodpovedajú za tento dlh poručiteľa, ale pomerne podľa pomeru, čo z celého dedičstva nadobudli a to v súdom uvádzanom rozsahu t.j. žalovaný 1/ v pomere 20,27 % (v sume 1.468,83 eur) a rovnako aj žalovaný 2/ v pomere 20,27 % (v sume 1.468,83 eur), žalovaná 3/ v pomere 34,46 % (v sume 2.497,10 eur) a žalovaný 4/ v pomere 25 % (v sume 1.811,59 eur). Žalobcovi vznikol s poukazom na § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v uplatnenej výške z jednotlivých neuhradených splatných splátok úveru, z ktorých pozostáva dlh 7.246,35 eur, t.j. pri splátke č. 22 zo sumy 236,49 eur od 31.08.2017 do zaplatenia a z nasledujúcich splátok č. 23 - č. 48 zo sumy 269,61 eur odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti.

26. Podľa § 460 Občianskeho zákonníka sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiteľa.

27. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky a ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiteľov dlhy, ktoré na neho prešli poručiteľovou smrťou.

28. Podľa § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiteľovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli k celému dedičstvu (ods. 2).

29. Podľa § 482 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je viac dedičov, vyporiadajú sa na súde medzi sebou o dedičstve dohodou.

30. Predmetom dedičského nástupníctva sú nielen práva, ale aj povinnosti, t.j. aj poručiteľov dlhy. Právna úprava týkajúca sa dedičského práva, neobsahuje žiadne ustanovenie, podľa ktorého by dlh poručiteľa zanikol, ak nebol veriteľom do dedičského konania prihlásený. Výkladom opaku (a contrario) možno dospieť k záveru, že aj takýto neprihlásený, resp. neprejednaný dlh po poručiteľovi prechádza priamo zo zákona na dedičov. Deľba záväzkov poručiteľa je odlišná od spôsobu deľby majetkových práv. Ak k vyporiadaniu dlhu dohodou medzi dedičmi a veriteľom nedôjde, spôsob, akým zodpovedajú za poručiteľove dlhy vyplýva priamo z ust. § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ide o delenú zodpovednosť, podľa ktorej zodpovedajú za dlhy v pomere k hodnote, v akej nadobudli dedičstvo (zodpovednosť má iba ten dedič, ktorý skutočne dedičstvo nadobudol). Pre určenie pomeru, v akom dedič zodpovedá za každý dlh poručiteľa je preto postačujúce, ak rozhodnutie o dedičstve obsahuje rozdelenie majetkových práv poručiteľa medzi dedičmi a hodnotu tých práv. Inak povedané, skutočnosť, v akom rozsahu dedič zodpovedá za dlhy poručiteľa, je zrejmé z rozhodnutia súdu o dedičstve alebo z osvedčenia o dedičstve vydaného notárom bez ohľadu na to, či veriteľ do dedičstva pohľadávku prihlásil

a či v rozhodnutí bol tento dlh v súpise pasív uvedený (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo 18/2009).

31. Odvolací súd oboznámiac sa s obsahom spisu konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C. s. p. a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Skutkový stav posúdil v súlade s hmotným právom. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ust. § 220 C. s. p.

32. Primárne odvolací súd zvýrazňuje, že základom posudzovania napadnutého rozsudku okresného súdu boli odvolacie dôvody žalobcu a žalovaných 1/, 2/, 3/ a 4/ obsiahnuté v odvolaniach. Za aplikácie ust. § 379 a § 380 C. s. p. preto posudzoval rozsudok okresného súdu a v ňom vyjadrené závery a zhodnotenia len v rozsahu a v medziach ich odvolacích dôvodov.

33. K námietke žalovaných 1/ a 2/ v odvolaní, že pohľadávka uplatnená žalobcom nebola predmetom dedičstva, nakoľko splatnosť prvej žalovanej splátky podľa zmluvy o úvere č. ÚDTA 15/61003426 nastala dňa 31.08.2017, t.j. cca rok po smrti poručiteľa odvolací súd uvádza, že po smrti dlžníka záväzok z úverovej zmluvy trval a stal sa súčasťou dedičského konania. Za splatenie pohľadávky sú zodpovední všetci právoplatní dedičia ale len do výšky nadobudnutého dedičstva.

34. K poukazovaniu žalovaných 1/ a 2/, že žalovaná 3/ dňa 28.02.2017 písomne prevzala dlh a písomným potvrdením vo vzťahu k žalobcovi, ktorý toto prijal, sa zaviazala sama pokračovať v užívaní vozidla a splácaní zmluvy o úvere (platila splátky od februára do októbra 2017, žalobca súhlasil s prevzatím dlhu, ponechal žalovanej 3/ vozidlo, neodstúpil od úverovej zmluvy, neuplatnil si záložné právo) je potrebné uviesť, že žalovaná 3/ vo vyhlásení z 28.02.2017 (č.l. 232 spisu) uviedla nasledovné „Ja, dolu podpísaná D. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. X, XXX XX W. G. K. budem pokračovať v splácaní Zmluvy o úvere č. UDTA15/61003426, uzavretej medzi mojím zosnulým manželom G. T. (nar. XX.XX.XXX) a spoločnosťou s Autoleasing SK, s. r. (so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 46 806 491), ktorej predmetom financovania je motorové vozidlo Audi A8 II 6.0 L Quattro Tptronic, VIN: WAUZZ4E29N011926“ v Bratislave dňa 28.02.2017 a nečitateľný podpis“. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že podľa § 533 Občianskeho zákonníka kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne. Predpokladom vzniku zabezpečenia záväzku podľa § 533 Občianskeho zákonníka je uzavretie dohody medzi veriteľom a prístupujúcim dlžníkom, ktorá dohoda musí mať písomnú formu. Zákon, okrem obligatórnej písomnej formy, ktorej nedodržanie má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy, nevyžaduje osobitné obsahové náležitosti takejto dohody. Musia byť však naplnené všeobecné predpoklady kladené na dvojstranný právny úkon. Predovšetkým sa bude vyžadovať označenie zmluvných strán, označenie pôvodného dlžníka, označenie záväzku, ktorý sa tretia osoba zaväzuje splniť. Podľa odvolacieho súdu vyhlásenie žalovanej 3/ z 28.02.2017 je len jednostranným právnym úkonom a preto nie je právne záväzné.

35. Žalovaní 1/ a 2/ ďalej v odvolaní uvádzali, že sa so žalovanou 3/ dohodli dňa 09.09.2021 na tom, že je povinná prevziať aj pasíva poručiteľa nezahrnuté do dedičstva, vrátane pasíva, ktoré je predmetom tohto konania, v ktorej súvislosti poukázali na bod 4., podľa ktorého zmluvné strany majú záujem vyporiadať dedičstvo v dedičskom konaní dohodou tak, že celé dedičstvo s výnimkou pozemkov uvedených v bode 9. tejto dohody vrátane neznámeho dedičstva nezahrnutého do aktív, resp. pasív v dedičskom konaní, prevezme účastníčka 1/ (rozumej žalovaná 3/). Okrem toho vytýkali súdu, že v bodoch 16. až 25. rozsudku, kde súd sumarizuje dôkazy neuvádza ani dohodu žalobcu so žalovanou 3/ zo dňa 28.02.2017 ani dohodu dedičov z 29.09.2021. Ust. § 470 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého dedič zodpovedá za poručiťelove dlhy podľa podielu na dedičstve) je namieste aplikovať iba za predpokladu, že nedošlo k zmene tohto pomeru na základe dohody medzi dedičmi, vrátane prevzatia záväzku. Z toho dôvodu rozsudok nemá podľa nich oporu vo vykonanom dokazovaní a v zistenom skutkovom stave, na čo nadväzuje aj nesprávne právne posúdenie veci. Podľa odvolacieho súdu dohoda z 09.09.2021 označená ako „dohoda o postupe vo veci vyporiadania dedičstva a o úprave súvisiacich práv a povinností uzatvorená podľa ust. § 51 Občianskeho zákonníka“, na ktorú poukazujú žalovaní 1/ a 2/ predchádzala rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava III. č. k. 30D/102/2017-1127 zo dňa 22.09.2021, ktorým bola schválená dohoda dedičov v dedičskom konaní a ktorú bolo potrebné považovať za rozhodujúcu

ohľadom prevzatia dedičstva. Z dohody z 09.09.2021 tiež vyplýva, že jej účastníkmi neboli len žalovaní 1/ - 4/ ako dedičia ale aj iné osoby (M. T., S. T.), ktoré viedli so žalovanými súdne spory (sp. zn. 17C/123/2017 o zaplatenie sumy 142.341,08 eur, sp. zn. 17C/35/2020 - o určenie predmetu dedičstva a sp. zn. 6C/121/2019 o vyporiadanie BSM a určenie predmetu dedičstva). Nemá preto vo vzťahu k žalobcovi žiadnu právnu relevanciu.

36. Okrem toho žalovaní 1/ a 2/ poukázali na to, že podľa bodu 8. dohody dedičov z 09.09.2021 „všetci účastníci dohody berú na vedomie, že suma 150.000,- eur je konečná suma, z ktorej majú byť plne uspokojené nároky účastníkov 2/, 3/, 4/, 5/, pričom nárok účastníčok 4/ a 5/ (bod 2. dohody) predstavuje sumu 142.361,08 eur. Z uvedeného vyplýva, že záver o pomere majetku získanému z dedičstva v rozsahu 40 % dedičmi 1/ a 2/ je rovnako nesprávny a žalovaní 1/ a 2/ neobdržali viac ako bol ich zákonný nárok, t. j. cca 2/6. Rozsudok súdu nie je preto vecne správny ani v časti určenia výšky pomeru žalovaných na majetku v dedičskom konaní“. S uvedenou námietkou sa odvolací súd nestotožňuje. Za rozhodujúce považuje právoplatné dedičské rozhodnutie č. k. 30D/102/2017-1127 zo dňa 22.09.2021 z ktorého vyplývala výška nadobudnutého dedičstva.

37. K námietke žalovaných 1/ a 2/, že úrok z omeškania za 5 rokov je v rozpore s dobrými mravmi odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/895/2001 týkajúce sa vplyvu prebiehajúceho dedičského konania na omeškanie dlžníka vo vzťahu k zodpovednosti dediča. Z tohto vyplýva, že smrť dlžníka a skutočnosť, že o majetku dlžníka prebieha na súde dedičské konanie, nemá na omeškanie s plnením jeho dlhu žiadny vplyv. Právny nástupca dlžníka je povinný platiť aj úroky, a to aj za dobu po smrti dlžníka. Uplatnením práva majiteľa na zaplatenie úrokov z omeškania voči dedičom dlžníka nie je samo o sebe zneužívaním práva v zmysle § 36 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené na námietku žalovaných 1/ a 2/ neprihliadol.

38. Žalovaní 3/ a 4/ vytýkali súdu, že sa nijako nevysporiadal s ich námietkou, že žalobca mal automaticky k žalobe priložiť podrobnú špecifikáciu celej pohľadávky, z ktorej by bolo zrejmé, na aké časti pohľadávky boli v minulosti započítané zaplatené platby. Žalobca tak nepredložil elementárny dôkaz, ktorý mal predložiť v konaní voči spotrebiteľom, a podľa ktorého mal súd zvažovať, či je pohľadávka žalobcu odôvodnená a správne vyčíslená. Podľa odvolacieho súdu z obsahu žaloby vyplýva špecifikácia pohľadávky keď žalobca uviedol, že do dňa úmrtia dlžníka bolo uhradených 11 splátok v celkovej výške 2.965,71 eur a počas dedičského konania žalovaní uhradili platby vo výške 2.729,22 eur (posledná dňa 10.10.2017), celkom vo výške 5.694,93 eur, čo predstavuje 21 splátok a 33,12 eur zo splátky č. 22 a teda výška pohľadávky v zmysle splátkového kalendára je 7.246,35 eur, pričom v rámci celkovo žalovanej sumy 7.396,35 eur si žalobca uplatňoval sumu 150,- eur. Splátkový kalendár bol pripojený k žalobe (č.l. 23 spisu). Uvedenú námietku žalovaní 3/ a 4/ vzniesli aj vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 25.11.2021, na ktorú žalobca reagoval vyjadrením zo dňa 19.12.2021 zhodným ako v žalobe. Okresný súd preto správne v odôvodnení rozhodnutia (bod 18.) konštatoval, že uvedené tvrdenia žalovaní 1/ a 4/ ničím nespochybnili a preto vychádzal z pravdivosti uvedených tvrdení s poukazom na § 151 ods. 1 C. s. p.

39. K námietke žalovaných 3/ a 4/, že sa súd nedostatočne vysporiadal so vznesenou námietkou, že vec mala byť riešená primárne v mediálnom konaní a toto malo jednoznačne predchádzať občianskemu súdnemu konaniu, odvolací súd poukazuje na bod 37. odôvodnenia rozsudku okresného súdu. V tomto súd uviedol, „čo sa týka námietky nedostatku právomoci súdu rozhodovať predmetný spor, tak jedná sa o súkromno-právny spor a prejednanie a rozhodovanie takéhoto sporu patrí s poukazom na § 4 Občianskeho zákonníka do právomoci okresných súdov SR a pokiaľ žalovaní 1/, 2/ poukazovali na povinnosť strán riešiť spor mimosúdne a že žalobca bol povinný vec riešiť predovšetkým mediáciou, tak znenie bodu 11.8 VOP, ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy, obsahuje dohodu strán, že všetky spory, ktoré vznikli z úverovej zmluvy alebo v priamej súvislosti s úverovej zmluvy, ktoré sa nepodarilo vyriešiť zmiernom, budú rozhodované v občianskom súdnom konaní príslušným súdom SR. Je tu ešte uvedené oprávnenie klienta riešiť spory z úverovej zmluvy aj mimosúdne, a to najmä prostredníctvom uzavretia dohody o spôsobe splácania dlhu aj s príslušenstvom alebo prostredníctvom mediácie. Z uvedeného vyplýva, že strany sa nedohodli na povinnosti riešiť vzniknutý spor z úverovej zmluvy pred konaním na súde prostredníctvom mediácie, resp. iným spôsobom“. Podľa odvolacieho súdu legislatívna úprava inštitútu mediácie je zakomponovaná v zákone č. 420/2004 Z. z. o mediácií, ktorý mediáciu definuje ako mimosúdnu činnosť, pri ktorej osoby zúčastnené na mediácii pomocou mediátora riešia spor, ktorý vznikol z ich zmluvného vzťahu alebo iného právneho vzťahu. S riešením občianskoprávných sporov

prostredníctvom mediácie počíta aj všeobecný kódex civilného procesu - Civilný sporový poriadok a to v ust. § 170 ods. 2 v zmysle ktorého ak je to možné, súd sa pokúsi o vyriešenie sporu zmiernou, prípadne stranám odporučí, aby sa o zmier pokúsili mediáciou. Mediácia tak v systéme stojí popri súdnom konaní a využitím mediácie sa nestráca právo obrátiť sa na súd. Tiež je možnosť využiť mediáciu počas súdneho konania. Vzhľadom na uvedené ani podľa odvolacieho súdu nemala byť vec riešená primárne v mediačnom konaní. Nejde o obdobu rozhodcovského konania. Z toho dôvodu sa s právnym záverom okresného súdu stotožňuje.

40. Ďalej žalovaná 3/ v odvolaní uviedla, že v čase, keď podpísala vyhlásenie, že bude pokračovať v splácaní, nebola ani právoplatný dedič po nebohom G. T., ani účastník tohto súdneho konania. Jej vyhlásenie z r. 2017 je teda pre účel tohto konania bezpredmetné. Ak na základe tohto vyhlásenia mal žalobca akýkoľvek nárok, mal sa s ním obrátiť na samostatné súdne konanie o zaplatení peňazí, čo však neurobil. Súd urobil chybu, keď takéto vyhlásenie zobral ako relevantné pre svoje rozhodnutie v tomto súdnom konaní. Podľa odvolacieho súdu okresný súd svojím rozhodnutím na vyhlásenie žalovanej 3/ zo dňa 28.02.2017 neprihliadal a žalobca sa preto so žalobou dôvodne obrátil na súd ohľadom všetkých zákonných dedičov.

41. Ďalej podľa názoru žalovaných 3/ a 4/ súd dostatočným spôsobom nevysvetlil, ako dospel k rozhodnutiu, že žalovaná 3/ má platiť výrazne vyššiu sumu než zvyšní traja žalovaní. Súd ju mal podrobne odôvodniť, a preto je jeho rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na bod 20. odôvodnenia rozsudku okresného súdu, z ktorého vyplýva ako súd dospel k výpočtu po tom ako si ustálil, čo ktorý zo žalovaných nadobudol z celkovej čistej hodnoty dedičstva a aký to predstavuje podiel v percentuálnom vyjadrení. Žalovaná 3/ v odvolaní v konkrétnostiach postup súdu ničím nespochybňuje a preto je jej námietka len všeobecná.

42. Rozhodnutie súdu ohľadom výrokov VI., VII., VIII. a IX. týkajúcich sa trov konania odvolaním napadol žalobca, v ktorom poukazoval na to, že zlé skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie súdu sa podľa jeho názoru odvíjajú hlavne od toho, že súd žiadnym spôsobom nezobral do úvahy a ani v odôvodnení rozsudku sa vôbec nezaoberal s jeho podaním zo dňa 04.03.2022, ktorým menil žalobný petit. Následkom toho, že súd neprihliadal na zmenu žalobného petitu je tá skutočnosť, že pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania vychádzal nesprávne z toho, čo on žalobou požadoval pôvodným žalobným petitom. Zmenou žalobného petitu on zmenil aj okolnosti dôležité (rozhodujúce) pre priznanie/nepriznanie nároku na náhradu trov konania a pre priznanie jeho konkrétnej výšky.

43. Odvolací súd mal z obsahu spisu zistené, že okresný súd pojednávanie dňa 03.03.2022 odročil za účelom vyhlásenia rozsudku na deň 31.03.2022. Podaním zo dňa 04.03.2022 došlým súdu dňa 07.03.2022 označeným ako „Zmena žalobného petitu“ žalobca uviedol, že vzhľadom na doručenie uznesenia o dedičstve krátkou cestou na pojednávaní uskutočnenom dňa 03.03.2022 požadoval súd o odročenie pojednávania s tým, aby sa mohol oboznámiť s obsahom uznesenia o dedičstve a určiť rozsah, v akom bude uplatňovať pohľadávku voči dedičom dlžníka, vychádzajúc z rozsahu ich zodpovednosti za dlhy dlžníka, danej výškou ceny nadobudnutého dedičstva. Po oboznámení sa s uznesením o dedičstve upravuje žalobný petit podľa rozsahu zodpovednosti dedičov, t.j. žalovaných za dlhy dlžníka, teda upravuje žalobný petit tak, že ten znie nasledovne: Žalobca navrhuje, aby súd vydal nasledovný rozsudok: I. Žalovaný v 1/ rade je povinný uhradiť žalobcovi sumu vo výške 1.850,- eur, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. II. Žalovaný v 2/ rade je povinný uhradiť žalobcovi sumu vo výške 1.850,- eur, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. III. Žalovaný v 3/ rade je povinný uhradiť žalobcovi sumu vo výške 7.396,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy: 236,49 eur odo dňa 31.08.2017 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.10.2017 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 31.10.2017 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.12.2017 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 31.12.2017 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.02.2018 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.03.2018 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.05.2018 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 31.05.2018 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.07.2018 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 31.07.2018 do zaplatenia, 369,61 eur odo dňa 31.08.2018 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.10.2018 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 31.10.2018 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.12.2018 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 31.12.2018 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.02.2019 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.03.2019 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 31.03.2019 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.05.2019 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 31.05.2019 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 01.07.2019 do zaplatenia, 269,61 eur odo dňa 31.07.2019 do zaplatenia,

269,61 eur odo dňa 31.08.2019 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 01.10.2019 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 31.10.2019 do zaplattenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. IV. Žalovaný v 4/ rade je povinný uhradiť žalobcovi sumu vo výške 7.396,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy: 236,49 eur odo dňa 31.08.2017 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 01.10.2017 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 31.10.2017 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 01.12.2017 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 31.12.2017 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 01.02.2018 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 01.03.2018 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 31.03.2018 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 01.05.2018 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 31.05.2018 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 01.07.2018 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 31.07.2018 do zaplattenia, 369,61 eur odo dňa 31.08.2018 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 01.10.2018 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 31.10.2018 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 01.12.2018 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 31.12.2018 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 01.02.2019 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 01.03.2019 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 31.03.2019 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 01.05.2019 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 31.05.2019 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 01.07.2019 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 31.07.2019 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 31.08.2019 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 01.10.2019 do zaplattenia, 269,61 eur odo dňa 31.10.2019 do zaplattenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V. Plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia ostatných žalovaných plníť žalobcovi. VI. Žalobca má voči žalovanému v 1/ rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 6,25 %. VII. Žalobca má voči žalovanému v 2/ rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 6,25 %. VIII. Žalobca má voči žalovanému v 3/ rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 43,75 %. IX. Žalobca má voči žalovanému v 4/ rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 43,75 %. Okresný súd následne na pojednávaní dňa 30.03.2022 rozhodol tak ako je uvedené vo výroku 1. odôvodnenia rozsudku krajského súdu.

44. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že žalobca rozsudok okresného súdu vo veci samej nenapadol odvolaním pre podľa neho na neprihliadnutie na jeho podanie zo dňa 04.03.2022 týkajúce sa zmeny žaloby. Nebol preto dôvod sa s uvedenou námietkou súvisiacou s výrokmi o trovách konania zaoberať. Napriek uvedenému poukazuje na ust. § 294 C. s. p., podľa ktorého zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ. Inak povedané ak je žalovaným spotrebiteľ, zmena žaloby v spotrebiteľských veciach je vylúčená ex lege, t.z. súdu nezostáva žiadny priestor na úvahu o pripustení, resp. nepripustení zmeny žaloby. Aj keď sa v zmysle požiadavky právnej istoty možno prikloniť k názoru, že ak je súdu doručená zmena žaloby, mal by rozhodnúť o jej neprípustnosti uznesením, postup súdu, ktorý ju osobitným výrokom nepripustil, nemožno považovať za vadu konania.

45. Žalovaní 1/ a 2/ vo vzťahu k trovám konania namietali, že žaloba bola podaná skôr ako oni o pohľadávke mali vôbec vedomosť a z tohto titulu nezavinili trovy konania ani v rozsahu 1 % aj v prípade, že by mali úspech 100 %. O pohľadávke sa dozvedeli prípisom súdu zo 04. až 05.11.2021, kedy im prvýkrát (5 rokov po smrti poručiteľa) bola doručená žaloba. Nebola im doručená predžalobná výzva. Boli informovaní o tom, že žalobca oznámil notárke pohľadávku, ale nakoľko tento im ani notárke nedoložil žiadne doklady, vrátane zmluvy o úvere, nemali ako overiť, či je pohľadávka oprávnená a nemali možnosť plniť. Podľa odvolacieho súdu z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si prihláškou pohľadávky zo dňa 06.03.2017 prihlásil do dedičského konania vedeného Notárskym úradom v Bratislave, notárkou JUDr. Ingrid Lučanovou, pod sp. zn. 30D/102/2017 po poručiteľovi pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere. Prihláška bola doručená dňa 07.03.2017. Do dňa podania žaloby (10.08.2020) nebolo predmetné dedičské konanie ukončené. Žalovaní 1/ a 2/ tak mali s ohľadom na prebiehajúce dedičské konanie vedomosť o pohľadávke žalobcu.

46. Vzhľadom na vyššie uvedené nie sú podľa odvolacieho súdu námietky, ktoré žalovaní 1/ - 4/ uviedli v odvolaní v rámci uplatnených odvolacích dôvodov, spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II., III., IV., VI., VII., VIII. a IX. ako vecne správny potvrdil a to vrátane výroku o trovách konania, založeného na zásade čiastočného úspechu žalobcu v spore (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.). Vo výroku V. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

47. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania vo veci samej bol žalobca. Tento má preto voči žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške

náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

48. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) odvolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).